

Anonymizované znenie

Preklad

C-164/21 – 1

Vec C-164/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

12. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Administratīvā rajona tiesa

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

12. marec 2021

Žalobkyňa:

SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Žalovaná:

Latvijas Zinātnes padome

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

(Okresný správny súd so sídlom v Rige, Lotyšsko)

ROZHODNUTIE

V Rige 12. marca 2021

Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd) [*omissis*]

[*omissis*] [rozhodovacie zloženie súdu]

v písomnej časti konania preskúmal žalobu vo veci správneho súdnictva, ktorú podala SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA a ktorou sa navrhuje určiť, že rozhodnutie Vedeckej rady Lotyšska zo 14. apríla 2020 je nezákonné [*omissis*].

Predmet a relevantné skutkové okolnosti sporu vo veci samej

[1] Žalobkyňa, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, je obchodná spoločnosť zaregistrovaná v Lotyšskej republike, ktorej obchodná činnosť spočíva v poskytovaní služieb vysokoškolského vzdelávania akademického a neakademického charakteru. Žalobkyňa je inštitúcia vysokoškolského vzdelávania, ktorá je akreditovaná – teda uznaná – štátom a vykonáva svoju činnosť v súlade s Komerclikums (Obchodný zákonník), pokiaľ to nie je v rozpore s Augstskolu likums (zákon o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania).

Podľa právnych predpisov, ktoré upravujú činnosti žalobkyne, teda stanov spoločnosti Baltijas Starptautiskā akadēmija [schválených prostredníctvom Ministru kabineta 2014. gada 18. jūnija rīkojums Nr. 297 (výnos Rady ministrov č. 297 z 18. júna 2014)] a metodiky vedenia a organizácie účtovníctva (schválenej rozhodnutím valného zhromaždenia SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA č. 141 z 19. decembra 2019, ďalej len „metodika“), jednou z oblastí činnosti vymedzených žalobkyňou je vedecká činnosť. Žalobkyňa je zapísaná v registri vedeckých inštitúcií.

[2] Vedecká rada Lotyšska je orgánom priamej správy, nad ktorým vykonáva dohľad izglītības un zinātnes ministrs (minister školstva a vedy, Lotyšsko) a ktorého úlohou je uskutočňovať národnú politiku rozvoja vedy a techniky a na základe prenesenej právomoci prostredníctvom právnych aktov zaručovať odbornosť, uskutočňovanie a kontrolu programov a projektov vedeckého výskumu, ktoré sa financujú zo štátneho rozpočtu, prostredníctvom štrukturálnych

fondov Európskej únie a prostredníctvom iných zahraničných finančných nástrojov.

[3] Vedecká rada Lotyšska rozhodnutím [omissis] z 23. januára 2020 schválila „nariadenie o všeobecnom výberovom konaní týkajúcom sa projektov základného a aplikovaného výskumu na rok 2020“ (ďalej len „nariadenie o výberovom konaní“), ktoré bolo vypracované v súlade s Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība“ (vyhláška Rady ministrov č. 725 z 12. decembra 2017 o postupoch posudzovania projektov základného a aplikovaného výskumu a o správe ich financovania (ďalej len „vyhláška Rady ministrov č. 725“).

Podľa kritéria spôsobilosti spomenutého v bode 12.5 vyhlášky Rady ministrov č. 725 na to, aby bolo možné požiadať o financovanie základného a aplikovaného výskumu určeného na dosahovanie nových poznatkov a technických objavov vo všetkých odvetviach vedy, projekt uskutoční vedecká inštitúcia, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v uvedenej vyhláške.

V bode 2.7 vyhlášky Rady ministrov č. 725 je subjekt, ktorý predkladá návrh projektu, vymedzený ako vedecká inštitúcia zapísaná v registri vedeckých inštitúcií, ktorá bez ohľadu na jej právne postavenie (verejnoprávny alebo súkromnoprávny subjekt) alebo spôsob financovania podľa právnych predpisov, ktoré upravujú jej činnosti (stanovy, interné predpisy alebo zakladateľská listina), vykonáva hlavné činnosti, ktoré nemajú hospodársky charakter, a spĺňa definíciu organizácie venujúcej sa výskumu, ktorá je uvedená v článku 2 bode 83 nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy.

Žalobkyňa, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, predložila vo výberovom konaní návrh projektu [omissis].

[4] Vedecká rada Lotyšska rozhodnutím [omissis] zo 14. apríla 2020 zamietla návrh projektu, ktorý predložila žalobkyňa, lebo sa domnievala, že nespĺňa jedno z kritérií administratívnej spôsobilosti, keďže nebolo možné dospieť k záveru, že žalobkyňa je vedeckou inštitúciou podľa vyhlášky Rady ministrov č. 725.

Vedecká rada Lotyšska uviedla, že dokumenty predložené žalobkyňou neobsahujú nijaké informácie o tom, či je hlavnou činnosťou žalobkyne uskutočňovanie nezávislého výskumu. Z návrhu projektu vyplýva, že v roku 2019 bol pomer obratu z činností, ktoré nemali hospodársky charakter, vo vzťahu k obratu z hospodárskych činností 95 % k 5 %. 84 % tohto obratu zároveň tvoria poplatky prijaté za akademickú činnosť, ktorá je vzhľadom na povahu činnosti žalobkyne (spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej primárnym cieľom je dosahovať zisk) hospodárskou činnosťou. Preto má hlavná činnosť žalobkyne charakter obchodnej činnosti. Okrem toho dokumenty predložené žalobkyňou tiež neobsahovali nijaké

informácie, z ktorých by vyplývalo, že podniky, ktoré môžu ovplyvňovať žalobkyňu, napríklad v postavení akcionárov alebo členov, nemajú prednostný prístup k výskumnej kapacite žalobkyne alebo k výsledkom dosiahnutým prostredníctvom jej výskumu. Žalobkyňa teda nemôže zaručiť, že uskutočňovanie projektu a použitie časti jeho financovania bude v súlade s bodom 6 vyhlášky Rady ministrov č. 725, ktorý stanovuje, že subjekt, ktorý predkladá návrh projektu, uskutoční projekt, ktorý nemá hospodársky charakter, a jasne oddelí tie hlavné činnosti, ktoré nemajú hospodársky charakter (a zodpovedajúce finančné toky), od tých činností, ktoré sa považujú za hospodárske činnosti.

[5] Vzhľadom na to, že žalobkyňa nesúhlasila s napadnutým rozhodnutím, podala žalobu na [Administratīvā rajona] tiesa (okresný správny súd). Jej žaloba je založená na nasledujúcich dôvodoch.

[5.1] Z bodov 1.1, 1.2 a 2.1 metodiky predloženej žalobkyňou vyplýva, že jej hlavnou činnosťou je uskutočňovanie nezávislého výskumu. Svedčí o tom aj skutočnosť, že profesorka TK, ktorá pôsobí u žalobkyne, ako aj ďalší výskumní pracovníci žalobkyne sú uvedení ako významní výskumníci v *Nacionālā enciklopēdija* (Národná encyklopédia). Žalobkyňa navyše vydáva časopis *Administratīvā un Kriminālā Justīcija* (Správna a trestná justícia), ktorý bol rozhodnutím Rady č. 1-2-1 z 23. januára 2007 zaradený do zoznamu odborne recenzovaných vedeckých publikácií.

[5.2] Nariadenie č. 651/2014 ani nariadenie o výberovom konaní nestanovujú, že žiadateľ nemôže vykonávať hospodársku činnosť a dosahovať z nej zisk, ani nestanovujú, aký musí byť pomer medzi hospodárskou činnosťou a činnosťou, ktorá nemá hospodársky charakter.

[5.3] Žalobkyňa jasne odlišuje tie hlavné činnosti, ktoré nemajú hospodársky charakter (a zodpovedajúce finančné toky), od tých činností, ktoré sa považujú za hospodárske činnosti, pričom za také činnosti sa považujú činnosti vykonávané na účet podnikateľa, prenájom výskumných infraštruktúr a poradenské služby. Naopak, ak vedecká inštitúcia tiež vykonáva iné hospodárske činnosti, ktoré sa nezhodujú s hlavnými činnosťami, ktoré nemajú hospodársky charakter, oddelí svoje hlavné činnosti a zodpovedajúce finančné toky od svojich iných činností a od finančných tokov zodpovedajúcich týmto iným činnostiam.

[5.4] Žalobkyňa plánuje viesť samostatné účtovníctvo týkajúce sa každého projektu, pričom pre projekt otvorí bežný bankový účet, ktorý nebude súvisieť so zvyškom jej činností a jej príjmov.

[5.5] Žalobkyňa sa podieľa na viacerých projektoch ERASMUS+ (dokonca aj ako prijímateľka grantov), vedeckých projektoch a projektoch EFRR, v súvislosti s ktorými sa konštatovalo, že spĺňa vyššie uvedené požiadavky.

[5.6] Uloženie obmedzení, pokiaľ ide o formu vlastníctva inštitúcií vysokoškolského vzdelávania, bez vecného posúdenia žiadostí znamená zakázať, aby súkromné inštitúcie vysokoškolského vzdelávania a súkromné inštitúcie

prvého stupňa vysokoškolského vzdelávania a technického vzdelávania uskutočňovali výskum. § 3, 21, 22 a 23 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania však bránia procesu vzdelávacej činnosti a vedeckej činnosti (na dvoch stupňoch), ktorého výsledkom je obmedzenie činností inštitúcií vysokoškolského vzdelávania, pokiaľ ide o ich vedecké zložky.

[5.7] Súčasťou návrhu projektu, ktorý predložila žalobkyňa, je čestné vyhlásenie, v ktorom sa uvádza, že jej členovia v tomto postavení nemajú prednostný prístup k výskumnej kapacite subjektu, ktorý predložil návrh projektu, alebo k výsledkom dosiahnutým prostredníctvom jeho výskumu.

Uplatniteľná právna úprava

Právo Únie

[6] Článok 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie stanovuje, že „ak nie je zmluvami ustanovené inak, pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvyhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“.

[7] V článku 2 bode 83 nariadenia č. 651/2014 je „organizácia venujúca sa výskumu a šíreniu poznatkov“ vymedzená ako „subjekt (ako sú univerzity alebo výskumné inštitúty, agentúry technologického transferu, sprostredkovatelia v oblasti inovácie, fyzické alebo virtuálne spolupracujúce subjekty zamerané na výskum) bez ohľadu na jeho právne postavenie (verejnoprávny alebo súkromnoprávny subjekt) alebo spôsob financovania, ktorého primárnym cieľom je nezávisle vykonávať základný výskum, priemyselný výskum alebo experimentálny vývoj alebo vo veľkej miere šíriť výsledky takýchto činností prostredníctvom vyučovania, publikačnej činnosti alebo transferu poznatkov. Ak takýto subjekt vykonáva aj hospodárske činnosti, musia sa financovanie, náklady a príjmy spojené s takýmito hospodárskymi činnosťami účtovať osobitne. Podniky, ktoré môžu rozhodujúcim spôsobom ovplyvňovať takýto subjekt, napríklad v postavení akcionárov alebo členov, nesmú mať prednostný prístup k výsledkom, ktoré dosiahol“.

V odôvodnení 49 nariadenia č. 651/2014 sa uvádza, že „výskumné infraštruktúry môžu slúžiť na vykonávanie hospodárskych aj nehospodárskych činností. Aby sa predišlo poskytnutiu štátnej pomoci na hospodárske činnosti prostredníctvom verejného financovania nehospodárskych činností, mali by byť náklady a financovanie hospodárskych a nehospodárskych činností jasne oddelené. Ak sa infraštruktúra používa na hospodárske aj nehospodárske činnosti, tak financovanie nákladov, ktoré súvisia s nehospodárskymi činnosťami infraštruktúry, zo štátnych zdrojov nepredstavuje štátnu pomoc. Verejné financovanie patrí do pôsobnosti pravidiel štátnej pomoci len v tom rozsahu, v akom pokrýva náklady, ktoré súvisia s hospodárskymi činnosťami. Pokiaľ ide o zabezpečenie dodržania stropov

vymedzujúcich notifikačnú povinnosť a maximálnej intenzity pomoci, mali by sa zohľadňovať len náklady súvisiace s hospodárskymi činnosťami. Ak sa infraštruktúra využíva takmer výlučne na nehospodárske činnosti, na jej financovanie sa vôbec nemusia vzťahovať pravidlá štátnej pomoci, a to za predpokladu, že jej hospodárske využitie má čisto vedľajšiu povahu, t. j. ide o činnosť, ktorá je priamo spojená s prevádzkou infraštruktúry a je pre ňu nevyhnutná alebo je neoddeliteľne spojená s jej hlavným využitím na nehospodárske činnosti a jej rozsah jej obmedzený. O tento prípad by malo ísť vtedy, keď hospodárske činnosti spotrebúvajú tie isté vstupy (ako napr. materiál, vybavenie, prácu a fixný kapitál) ako nehospodárske činnosti a kapacita každoročne pridelená na takúto hospodársku činnosť nepresahuje 20 % celkovej ročnej kapacity výskumnej infraštruktúry“.

[8] Európska komisia spustila iniciatívy na modernizáciu štátnej pomoci, medzi ktorými sa nachádza jej oznámenie o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (*Úradný vestník Európskej únie* z 19. júla 2016, C 262, s. 1) (ďalej len „oznámenie Komisie“). Podľa bodov 28 až 30 oznámenia Komisie vzdelávanie financované alebo spolufinancované štátom (nad 50 %) možno pokladať za nehospodársku činnosť. Tieto služby verejného vzdelávania treba odlišiť od služieb financovaných prevažne rodičmi alebo žiakmi alebo z komerčných príjmov. Napríklad vysokoškolské vzdelávanie hradené v plnej výške študentmi patrí jednoznačne do druhej kategórie. V niektorých členských štátoch môžu verejné subjekty ponúkať aj služby vzdelávania, ktoré je potrebné vzhľadom na ich povahu, štruktúru financovania a vzhľadom na existenciu konkurenčných súkromných organizácií pokladať za hospodársku činnosť.

Lotyšské právo

Priamo uplatniteľné ustanovenia

[9] V bode 2.7 vyhlášky Rady ministrov č. 725 je „subjekt, ktorý predkladá návrh projektu“ vymedzený ako „vedecká inštitúcia zapísaná v registri vedeckých inštitúcií, ktorá bez ohľadu na jej právne postavenie (verejnoprávny alebo súkromnoprávny subjekt) alebo spôsob financovania podľa právnych predpisov, ktoré upravujú jej činnosti (stanovy, interné predpisy alebo zakladateľská listina), vykonáva hlavné činnosti, ktoré nemajú hospodársky charakter, a spĺňa definíciu organizácie venujúcej sa výskumu, ktorá je uvedená v článku 2 bode 83 nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy“.

Podľa správy o posúdení vplyvu vyhlášky Rady ministrov č. 725 na právny poriadok sa bod 2.7 uvedenej vyhlášky zhoduje s článkom 2 bodom 83 nariadenia č. 651/2014 a nestanovuje prísnejšie kritériá.

Bod 6 vyhlášky Rady ministrov č. 725 stanovuje, že „subjekt, ktorý predkladá návrh projektu, uskutoční projekt, ktorý nemá hospodársky charakter. Uvedený subjekt jasne oddelí tie hlavné činnosti, ktoré nemajú hospodársky charakter (a zodpovedajúce finančné toky), od tých činností, ktoré sa považujú za hospodárske činnosti. Za hospodárske činnosti sa považujú činnosti vykonávané na účet podnikateľa, prenájom výskumných infraštruktúr a poradenské služby. Ak vedecká inštitúcia tiež vykonáva iné hospodárske činnosti, ktoré sa nezhodujú s hlavnými činnosťami, ktoré nemajú hospodársky charakter, oddelí svoje hlavné činnosti a zodpovedajúce finančné toky od svojich iných činností a od finančných tokov zodpovedajúcich týmto iným činnostiam“.

Právny rámec, ktorý je potrebné zohľadniť

[10] § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka stanovuje, že obchodná činnosť je otvorená hospodárska činnosť, ktorú vykonáva hospodársky subjekt vo vlastnom mene s cieľom dosiahnuť zisk. Podľa § 134 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka je spoločnosť s ručením obmedzeným obchodnou spoločnosťou.

[11] § 3 ods. 1 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania stanovuje, že inštitúcie vysokoškolského vzdelávania sú tie inštitúcie vysokoškolského vzdelávania a vedecké inštitúcie, na ktorých sa poskytuje vzdelanie v rámci akademických a odborných študijných programov a ktoré sa venujú vede, výskumu a umeleckej tvorbe. V inštitúciách vysokoškolského vzdelávania musí mať doktorát aspoň 40 % osôb vybraných na akademické miesta. Na akadémiách musí aspoň doktorát aspoň 50 % osôb vybraných na akademické miesta.

§ 7 ods. 3 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania stanovuje, že inštitúcie vysokoškolského vzdelávania a inštitúcie prvého stupňa vysokoškolského vzdelávania a technického vzdelávania založené jednotlivcami sú obchodné spoločnosti alebo nadácie, ktoré vykonávajú svoju činnosť v súlade s Obchodným zákonníkom alebo s Biedrību un nodibinājumu likums (zákon o združeniach a nadáciách), pokiaľ to nie je v rozpore s týmto zákonom o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania.

§ 10 ods. 1 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania stanovuje, že inštitúcie vysokoškolského vzdelávania vykonávajú svoju činnosť v súlade s Latvijas Republikas Satversme (Ústava Lotyšskej republiky), Izglītības likums (zákon o školstve), Zinātniskās darbības likums (zákon o vedeckej činnosti), s týmto zákonom o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania, inými právnymi predpismi a stanovami dotknutej inštitúcie vysokoškolského vzdelávania.

Podľa § 22 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania sú inštitúcie vysokoškolského vzdelávania oprávnené zakladať vedecké ústavy. Inštitúcie vysokoškolského vzdelávania môžu vytvoriť vedecké ústavy aj ako organizačné jednotky týchto inštitúcií.

§ 77 ods. 1 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania stanovuje, že inštitúcie vysokoškolského vzdelávania financujú ich zakladatelia. Zakladateľ inštitúcie vysokoškolského vzdelávania poskytne finančné prostriedky potrebné na sústavné fungovanie inštitúcie a tiež na uskutočňovanie úloh určených uvedeným zakladateľom, ako aj kontrolu ich používania. Finančné prostriedky verejných inštitúcií vysokoškolského vzdelávania tvoria prostriedky zo všeobecného štátneho rozpočtu, ako aj iné príjmy, ktoré tieto inštitúcie získajú z činností vykonávaných na základe cieľov stanovených v ich stanovách. Inštitúcie vysokoškolského vzdelávania spravujú uvedené príjmy v súlade s predpismi, ktoré sa vzťahujú na neziskové organizácie. Inštitúcie vysokoškolského vzdelávania môžu prijímať a využívať dary a sponzorské príspevky od bánk, iných úverových inštitúcií, organizácií a jednotlivcov. Inštitúcie vysokoškolského vzdelávania môžu prijímať a využívať pôžičky od bánk a iných úverových inštitúcií. Štruktúru finančných prostriedkov inštitúcií vysokoškolského vzdelávania určuje akademický senát týchto inštitúcií. Rektor predloží výročnú správu o plnení rozpočtu akademickému senátu, ministrom školstva a vedy a ministrom zodpovednému za príslušné odvetvie alebo zakladateľovi inštitúcie vysokoškolského vzdelávania a uverejní ju na webovej stránke tejto inštitúcie.

§ 77 ods. 2 zákona o inštitúciách vysokoškolského vzdelávania stanovuje, že inštitúcia vysokoškolského vzdelávania priamo prevedie finančné prostriedky vyčlenené fyzickými a právnickými osobami na financovanie konkrétnych programov a opatrení na organizačnú jednotku alebo fyzickú či právnickú osobu, ktorá uskutočňuje také programy alebo opatrenia.

[12] Predmetom tohto konania vo veci správneho súdnictva je otázka, či žalobkyňa nespĺňa definíciu organizácie venujúcej sa výskumu uvedenú v článku 2 bode 83 nariadenia č. 651/2014.

Z doslovného výkladu článku 2 bodu 83 nariadenia č. 651/2014 totiž vyplýva, že organizácia venujúca sa výskumu a šíreniu poznatkov je subjekt, ktorého primárnym cieľom alebo hlavnou činnosťou je nezávisle vykonávať základný výskum alebo experimentálny vývoj alebo vo veľkej miere šíriť výsledky takýchto činností prostredníctvom vyučovania, publikačnej činnosti alebo transferu poznatkov.

Vedecká rada Lotyšska uplatnila uvedený predpis týmto spôsobom. Vedecká rada Lotyšska konkrétne preskúmala, či je hlavnou činnosťou žalobkyne výskum a transfer poznatkov, či je nehospodárska hlavná činnosť žalobkyne primárnym cieľom subjektu, ktorý predložil návrh projektu, a či žalobkyňa oddeľuje financovanie hospodárskych a nehospodárskych činností s prihliadnutím na odôvodnenie 49 nariadenia č. 651/2014, podľa ktorého je cieľom jasného oddelenia nákladov a financovania hospodárskych a nehospodárskych činností predísť poskytnutiu štátnej pomoci na hospodárske činnosti prostredníctvom verejného financovania nehospodárskych činností.

V prejednávanej veci Vedecká rada Lotyšska dospela k záveru, že hlavná činnosť žalobkyne zahŕňa hospodársku činnosť – odplatné poskytovanie vzdelávacích služieb – a že 84 % obratu subjektu, ktorý predložil návrh projektu, tvoria poplatky prijaté za akademickú činnosť, ktorá je vzhľadom na povahu činnosti uvedeného subjektu (spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej primárnym cieľom je dosahovať zisk) hospodárskou činnosťou. S prihliadnutím na vyššie uvedené Vedecká rada Lotyšska konštatovala, že hlavná činnosť subjektu, ktorý predložil návrh projektu, má charakter obchodnej činnosti. V tejto súvislosti Vedecká rada Lotyšska uviedla, že rozhodujúcim znakom nie je to, či je subjekt, ktorý predložil návrh projektu, súkromnoprávnym alebo verejnoprávnym subjektom, ale pomer vykonávanej hospodárskej činnosti vo vzťahu k nehospodárskej činnosti. Podľa názoru Vedeckej rady Lotyšska je opodstatnené použiť pomer príjmov na určenie, či subjekt, ktorý predložil návrh projektu, spĺňa požiadavku stanovenú v nariadení č. 651/2014, ktorá sa týka primárneho cieľa organizácie venujúcej sa výskumu. Okrem toho podľa Vedeckej rady Lotyšska má zásadný význam otázka, či sa príjmy pochádzajúce z nehospodárskej hlavnej činnosti opäť investujú do nehospodárskej hlavnej činnosti subjektu, ktorý predkladá návrh projektu, aby sa zabránilo krízovej podpore hospodárskej činnosti žalobkyne.

V prejednávanej veci preto vzniká otázka, či na účely bodu 2.7 vyhlášky Rady ministrov č. 725 v spojení s článkom 2 bodom 83 nariadenia č. 651/2014 možno pripustiť, aby väčšinu vlastného financovania získaného vedeckou inštitúciou – subjektom, ktorý poskytuje vzdelávacie služby – tvorili príjmy pochádzajúce z hospodárskych činností.

Výrok

Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd) na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie [*omissis*]

rozhodol:

Súdnemu dvoru Európskej únie sa kladú nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Možno za subjekt v zmysle článku 2 bodu 83 nariadenia č. 651/2014 považovať (súkromnoprávnu) organizáciu, ktorá má niekoľko hlavných činností, medzi ktorými sa nachádza výskumná činnosť, ale ktorej príjmy pochádzajú prevažne z odplatného poskytovania vzdelávacích služieb?
2. Je opodstatnené uplatniť požiadavku týkajúcu sa pomeru financovania (príjmy a výdavky) hospodárskych a nehospodárskych činností na určenie, či tento subjekt spĺňa požiadavku stanovenú v článku 2 bode 83 nariadenia č. 651/2014, aby primárnym cieľom činností subjektu bolo nezávisle vykonávať základný výskum, priemyselný výskum alebo experimentálny vývoj alebo vo veľkej miere šíriť výsledky takýchto činností prostredníctvom vyučovania, publikačnej činnosti alebo transferu poznatkov? V prípade kladnej odpovede, aký by bol primeraný pomer

financovania hospodárskych a nehospodárskych činností na určenie primárneho cieľa činností tohto subjektu?

3. Je v súlade s článkom 2 bodom 83 nariadenia č. 651/2014 opodstatnené uplatniť požiadavku, aby sa príjmy získané z hlavnej činnosti opäť investovali do hlavnej činnosti predmetného subjektu, a je potrebné posúdiť iné aspekty, aby bolo možné opodstatnene určiť primárny cieľ činností subjektu, ktorý predkladá návrh projektu? Malo by na toto posúdenie vplyv použitie dosiahnutých príjmov (opäť sa investujú do hlavnej činnosti alebo napríklad v prípade súkromného zakladateľa sa vyplatia ako dividendy akcionárom), dokonca aj v prípade, že väčšinu týchto príjmov tvoria poplatky zaplatené za vzdelávacie služby?
4. Má právne postavenie členov predmetného subjektu, ktorý predkladá návrh projektu, zásadný význam pri posudzovaní, či tento subjekt spĺňa definíciu uvedenú v článku 2 bode 83 nariadenia č. 651/2014, teda či ide o spoločnosť založenú podľa obchodného práva na vykonávanie hospodárskej činnosti (odplatnej činnosti) s cieľom dosiahnuť zisk [§ 1 Komerclikums (Obchodný zákonník)], alebo či jeho členovia alebo akcionári sú fyzické alebo právnické osoby založené s cieľom dosiahnuť zisk (vrátane odplatného poskytovania vzdelávacích služieb) alebo neboli založené s cieľom dosiahnuť zisk (napríklad združenie alebo nadácia)?
5. Majú pri posudzovaní hospodárskej povahy činnosti subjektu, ktorý predkladá návrh projektu, zásadný význam podiel domácich študentov a študentov z členských štátov Únie v porovnaní s podielom zahraničných študentov (pochádzajúcich z tretích štátov) a okolnosť, že cieľom hlavnej činnosti vykonávanej uvedeným subjektom je poskytovať študentom vysokoškolské vzdelanie a kvalifikáciu, ktoré budú konkurencieschopné na medzinárodnom trhu práce, v súlade so súčasnými medzinárodnými požiadavkami (bod 5 stanov žalobkyne)?

Konanie sa prerušuje do vydania rozsudku Súdneho dvora Európskej únie.

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

[omissis]

[podpisy a formálne náležitosti]